

Editorial: Výjimečný rok

Tento rok vstoupí do historie jako TEN rok (pokud nás samozřejmě v blízké budoucnosti nečeká rok zajímavější).¹ Pro *Pedagogickou orientaci* je ale tento rok rokem výročním. Tímto číslem začínáme třicátý ročník vydávání časopisu v jeho novodobé podobě. Je mi ctí, že jsem součástí soukolí *Pedagogické orientace*. Věřím, že i přes současné zádrhele bude i nadále přinášet vědění české pedagogické komunity, podporovat autory zkušené i začínající a obecně být platformou pro diskusi aktuálních témat. Je pro nás závazkem udržovat odkaz všech, kteří se podíleli na vzniku časopisu v roce 1967, na jeho obnovení v roce 1991 i na jeho dalším vývoji. Za všechny jmenujme odpovědné (vedoucí) redaktory Stanislavu Kučerovou, Zdeňku Veselou, Tomáše Janíka a Petra Knechta a předsedy redakční rady (než byla tato funkce v roce 2001 sloučena s pozicí vedoucího redaktora) Vlastimila Švece, Petra Franioka, Petra Byčkovského a Tomáše Čecha.

Dovolte mi připomenout programové prohlášení, které připravila redakce v roce 1967 a ke kterému se *Pedagogická orientace* přihlásila i při své obnově:

„*Pedagogická orientace*‘ otvírá své stránky hledání směrů a orientačních bodů v pedagogice, snahám vyznat se v téhle přebohaté a přesložitě krajině, úsilí zkoumat její nezmapovaná místa i ověřovat schůdnost již značkových cest. Je to naše krajina, chceme v ní mít pocit domova a vlasti. Nový časopis zahajuje diskusi, mnohostranný dialog se všemi, s kterými nás pojí společný úkol, se všemi, s nimiž jsme společně na cestě. Chceme vytvořit atmosféru, v níž člověk, naslouchaje myšlenkám těch druhých, naslouchá myšlenkám vlastním a neostýchá se pochybovat, tázat se i nesouhlasit, neostýchá se vědět jako nevědět a má odvahu hledat a nebojí se rizika, že zabloudí. Ostatně nemusí se bát rizika, snad i proto, že není ve svém hledání osamocen a že druzí, stejně jako on, jsou odhodláni k vzájemné pomoci, k výměně názorů, k vzájemnému obohacování a povzbuzování, poskytující si všichni vespolek zázemí družného společenství, jistoty a bezpečí. Družné společenství ovšem nevyklučuje, ale naopak předpokládá, že se účastníci dialogu občas střetnou, zastávajíce různé možné přístupy, různá možná řešení, a že zkříží v jaré náladě své zbraně; je dobré, srší-li jiskry na papírech poznávání. Postulujíce právo i na omyl, který může být plodný; proti augurské neomylnosti, která není vůbec k ničemu, předkládáme první číslo *‘Pedagogické orientace‘*“ (cit. Podle Kučerová, 1991, s. 3–4).

¹ TEN rok bohužel dolehl i na redakci *Pedagogické orientace*. Došlo ke zpoždění čísel, za které se velmi omlouváme. S (částečným) odhozením roušek ale redakce nabrala dech a usilovně pracuje na přípravě dalších čísel. Číslo 4/2019 je bohužel stále v přípravě, ale s nadějí na vydání v řádu dvou až tří měsíců.

Jak je již tradicí, toto číslo jako první číslo ročníku obsahuje poděkování recenzentům², kteří nezištně poskytují autorům zpětnou vazbu, povzbudivá slova, kritické komentáře, hluboký vhled a neotřelé myšlenky. Při jeho přípravě mi přišlo líto, že se často zapomíná na díky lidem, kteří se časopisu věnují po celý rok. Oslava třicátého výročí časopisu je vhodnou platformou pro jejich vyzdvižení. V první řadě patří poděkování členům redakce – těm, kteří neúnavně pročítají všechny nové texty, diskutují nad nimi, a v těchto diskusích precizují krédo i zaměření časopisu – a samozřejmě skrze kritické připomínky pomáhají autorům zkvalitňovat nabízené rukopisy. Jmenovitě (a pro pořádek v abecedním pořadí) bych chtěla poděkovat dr. Pavlíně Částkové, dr. Lence Kamanové, dr. Kateřině Lojdové, doc. Janě Majerčíkové, doc. Janě Poláchové Vašátkové, doc. Janu Slavíkovi a doc. Petru Urbánkovi. Poté, co se texty propracují skrze redakční a recenzní řízení, se jich ujímá další člen redakce – Mgr. Ondřej Zabloužil Pechník. Jemu patří díky za to, že jednotlivá čísla nejsou publikována jako polotovary ve Wordu, ale disponují precizní jazykovou i grafickou úpravou. S tím mu neúnavně pomáhá dr. Tereza Češková, která se spolupodílí na jazykové korektuře textů, a paní Mgr. Monika Foltánová, která dává textům finální grafickou podobu.

Celé soukolí by se neobešlo bez dr. Marty Rybičkové, která drží ochrannou ruku nad naší administrativou a financemi, a bez podpory České pedagogické společnosti (konkrétně Hlavního výboru ČPdS), Pedagogické fakulty Masarykovy univerzity, nakladatelství MuniPress a redakční rady časopisu.

Speciální poděkování patří hostujícím editorům monočísel. Kdo si hostování vyzkoušel, ví, že je spojeno s obrovským úsilím při získávání textů, nových verzí textů, recenzních posudků, dalších verzí textů atd. Děkuji proto všem minulým, současným i budoucím editorům, že se tohoto úkolu ujímají a se ctí jej plní.

Děkuji také všem, kteří se na přípravě podíleli v minulosti a díky kterým toto krásné výročí můžeme oslavit. První editorial třicátého ročníku si dovoluji ukončit stejnými slovy, která Stanislava Kučerová použila pro ukončení svého prvního editoriale:

„Vše, co bude následovat, záleží na práci a spolupráci autorů a redakce.“ (Kučerová, 1991, s. 4).

Eva Minaříková

Literatura

Kučerová, S. (2018/1991). Znovu na cestu. Pedagogická orientace, 1(1), 3–4.

² Jinou tradicí ale v tomto čísle poprvé porušíme. Rozhodli jsme se vzhledem k současné tendenci přistupovat k časopisu spíše online a výběrově nepublikovat obsah předchozího ročníku. Všechny informace včetně citačních řádků jsou k dispozici na našich webových stránkách. Věřím, že nám to příznivci tradic odpustí.